

det, som har vaakt Uro og Betyrning i min Sjæl; thi det staaer jo dunkelt for os Alle, hvad Følgerne ville blive. Jeg kan ikke være enig med de Medlemmer, som sige, at de hellere ville tage en octroieret Forfatning end det foreliggende Udkast. Nei, jeg vilde bære og gysse ved at tænke, at vi skulde faae en octroieret Forfatning, at Loven paa den Maade skulde trædes under Fødder; men ved Siden af disse Tvivl og denne Frygt maa det høitærede Ministerium indrømme, at det er et haardt Forlangende at stille navnlig til os Mænd af Bøndestanden, at vi skulle give vort Samtykke til, at et Udkast træder i Kraft, hvori der findes en saadan Censur, at vi maae see den Klasse Statsborgere, hvortil vi høre, blive tilfidesat i den Grad, at dens Indflydelse paa Sammensætningen af Føllesforsamlingen bliver saa godt som betydningsløs. Jeg sagde før, og jeg gjentager det, det gjør mig bitterlig ondt, at det høitærede Ministerium ikke paa den antydede Maade kan komme Rigsdagen imøde; thi jeg er fuldkommen overbevist om, at det høitærede Ministerium, dersom det saaledes kom os imøde, vilde faae en ikke ubetydelig, men maaskee stor Majoritet, men nu tør jeg ikke have det bedste Haab om en Forsoning. Jeg veed ikke, hvad Udfaldet kan blive. Jeg skal hermed slutte og afvente, hvad der vil see.

P. Hansen: Efter den Erklæring, den høitagede Premierminister har givet, kunde jeg gjerne frasælge Ordet; min Hensigt var kun at forsøge at bevæge det høitærede Ministerium til at komme til en Overenskomst med Rigsdagen. Nu have vi hørt, at det ikke kan lade sig gjøre, og vi maae takke det høitærede Ministerium for den ærlige og oprigtige Maade, hvorpaa det er kommet med sin Udtalelse i saa Henseende. For os er der nu intet Andet at gjøre, end at enhver enkelt Rigsdagsmand paany tager Sagen under den allernøieste Overveelse, førend han afgiver sin Stemme. Det har glædet mig at høre den høitagede Udenrigsminister erklære, at han personlig ikke ynder de særlige Forfatninger for Slesvig og Holsteen, det giver mig Haab om, at der vil blive bedre Dage for disse Hertugdømmer.

Bloch: Da jeg finder, at Ministeriets Meddelelser have forandret Situationen og opfordre til moden Overveelse, skal jeg frasælge Ordet og for Diebliffet ikke udtale mig videre.

Formanden: Rigsdagsmanden for Velle Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Jesperfen: Jeg frasælger det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Bræstø Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Walthers: De Bemærkninger, jeg vilde gjøre, vil jeg opsætte til Sagens 2den Behandling.

Formanden: Da jeg ikke kjender dem, kan jeg umulig afgjøre, om de ere af den Betskaffenhed, at de kunne fremsføres ved 2den Behandling. Den ærede Rigsdagsmand vil dog formodentlig tale om Udkastet (Walthers: Ja, naturligtvis.). Ja, men da jeg ikke veed, hvilke de Betragtninger ere, han vil anstille, kan jeg ikke bestemt afgjøre, om de kunne knyttes til en „2den“ Behandling; men jeg tvivler ikke derpaa. — Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds har Ordet.

S. Nielsen: Jeg skal ligeledes tillade mig at følge de andre ærede Herrers Exempel og frasælge Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

G. Winther: Det gjør mig ondt, at jeg ikke kan følge det Exempel, som er blevet givet af flere ærede foregaaende Talere, men jeg troer, at hele den ærede Forsamling vil finde, at der er Billighed i at høre mig nogle Diebliff. Den høitærede Kultusminister har nemlig igaar fremsat en Sigtelse imod mig, som jeg ikke kan lade henstaae uden en nærmere Forklaring. Jeg var ikke tilstede dengang, da han udtalte sig, og jeg kunde altsaa ikke strax forlange Ordet for en personlig Bemærkning, men det er siden blevet mig med-